

pravili so več vrst dobrih šanc za pehoto (Fuss-truppen), pred njimi pa zaseke in plotove in bodičaste žice, naposled pa še vse to okovarili s podzemskimi minami. Kindžou hoteli so si Rusi na vsak način zagotoviti in tukaj Japoncem nadaljno prodiranje proti Port Arturju zabraniti. Toda ni se jim posrečilo. Druga japonska armada je pri Kindžou-u se ravno tako hrabro in zmagovalno izkazala, kakor prva dne 1. maja pri Kiulienčengu. Bitka pri Kindžou-u je trajala 2 dni. Japonsko artilerijo so podpirale z morske strani tudi japonske bojne ladje, ki so celih 5 ur z dobrim uspehom streljale na ruske pozicije. Konečno so vzeli japonski pešci ruske utrdbe z naskokom (Sturmangriff). Mesto in gradič udala sta se že prvemu navalu, a za visočine, ki ležijo za tema, sta se nasprotnika v ljutem boju dalje časa kosala ter oba kazala čudovito srčnost in pogum. Zaleteli so se z nasajenimi bajoneti eden v drugega, da so po celi bataljoni padali. Od enega voja (bataljona) 17. japonskega pešpolka ostalo je samo 21 mož. S neznasko predrznostjo in hladnokrvnostjo naskakovali so črez mrtvece in ranjence spet nove čete in hrdela, ne marajoč za življenje temuč samo misleč na konečno zmago. Rusi so se v tem boju ravnali po Japoncih ter jemali na muho in bajonet najprej lastnike (oficirje) in tako je prišlo, da med tistimi japonskimi četami, ki so prve na šance dospele, niti enega častnika ni bilo. Prevzel je povelje neki podčastnik, ki je dal s zaplenjenimi ruskimi topovi takoj na njihove bivše lastnike streljati. Po trikratnem naskoku polastili so se Japonci vseh ruskih utrdb okoli Kindžou-a. Zaplenili so 68 topov, 10 mitraljezov in mnogo drugih vojnih priprav. Japoncev je padlo okoli 3.500, Rusov pa približno 500.

Po zavzetju Kindžou-a stoji Japoncem prosta pot do Port Arturja, kojega posadka šteje 25 tisoč mož pod poveljstvom generala Stössel-a. Težko gre upati, da bi se ta trdnjava dolgo časa vzdržala. Dodelanji japonski uspehi iznenadili so ves svet, pa tudi Rusi nikakor niso mislili, da bodo imeli s tem nepoznatim azijskim narodom take hude čase.

Nekateri listi trdijo, da misli priti Port Arturju general Kurapatkin na pomoč, kar pa ni verjetno, ker si bode omenjeni vojskovodja najbrž vendar še poprej premislil, predno si bode izvolil pot med dve močni sovražni armadi.

Na morju se v zadnjih dneh ni pripetilo kaj posebnega, razun da se je potopila ruska bojna ladja „Bogatyr“, ki je na neko podmorsko pečino zadela.

Spodnje-štajerske novice.

Lepe birmanske slovesnosti, ki bodo imele naslednje v sodnijski dvorani, vršile so se pretečeno teden in nedeljo v Laškem trgu (Markt Tüffer) pri Celju. Akoravno sta si ondotni č. g. dekan Žuža in župan Weber na vso moč prizadevala vse tako urediti, da bi se mil. g. knezoškof na slovesen in dostojen način sprejeli, brez da bi se med slovesnosti letale kake politične demonstracije, kljub temu

vročekrvni kaplan Bovzina ni mogel mirovati in je povzročil s svojim ščuvanjem takšne škandale, kakoršnih še menda ob času birme v nobenem kraju ni bilo. Zvesto mu je pri tem pomagal pivovarski ravnatelj Kukec, ki je razvneti in žejni druhal obljudil več sodčkov piva, ako ustreže kaplanovi želji ter uprizori „rundusbundus a la Kuchelbad“. Občespoštovani in miroljubni gospod dekan so kot pravi katoliški duhovnik v porazumljenju s g. županom sklenili, da se imajo mil. nadpastir od svojih vernikov sprejeti tako, kakor je spodobno in spoštljivo, a hujskač Bovzina je povzročil s svojim šuntanjem takšne izgrede, ki so mil. gosp. knezoškofa tako užalili, da so bili primorani se javno izraziti: Med tako druhal jaz ne grem. — Prišlo je celo do krvavih tepežev. Dotični razgrajalci sedijo sicer že pod ključem, a njihov zapeljivec se jim sedaj najbrž smeji v pest, kakor je že to navada takih ljudi, ki mislijo, da za svoje nesramno zapeljevanje nimajo nikakih odgovornosti, češ da so proti vsakej kazni okovarjeni skozi veljavo svojega stanu. Pripomnimo tukaj, da je bil med razgrajalci tudi urednik „celjske žabe“. Govorili bomo o tej zadevi prihodnjič še več kaj, tokrat nam primanjkuje prostora.

Reglanje „celjske žabe“ postaja že celo listom, kakor sta „Slov. Gospodar“ in „Fihpos“ preneumno, kar se je pred nekaterimi tedni prav jasno pokazalo. Akoravno v najbližem sorodstvu „po rojstvu“ kakor tudi po mišljenju se vendar tudi ti koštruni eden v drugega zaletujejo, pa godi se jim kakor kozlu v basni, ki je v zrcalu zagledal samega sebe. No, naj se le trkajo med seboj, mi jim privoščimo to zabavo, saj kaj pametnega itak ne znajo in ne vejo početi. — Pa „celjska žaba“ tudi strokovnih listov ne pusti na miru in to njeno nespodobno renčanje ji je prineslo nekaj prav gorkih, katere si bode vsaj za nekoliko časa zapomnila. — Si tacuisses, philosophus fuisses!

Strela ubila je delavca Filipič-a, izdelovalca zabojev v neki kemični tovarni v Celju. — Neko deklico, ki služi pri gostilničarju Confidenti-ju je pa samo omamila. — Na Skomru so imeli požar vsled strele.

Ptujski sejmi. Na živinski sejem v Ptuj dne 1. junija se je prignalo 978 goved, 590 svinj in 179 konjev. Vkljub temu, da so se cene povprečno vzdržale na prejšnji visočini, se je večina živalij poprodala, kar naj služi domačim živinorejcem v spodbudo, da bodo tudi na prihodnji živinski sejem dne 15. junija t. l. postavili obilo živine.

Pomoč v sili. Nj. eksclenca, gospod cesarski namestnik grof Clary in Aldringen pripeljal se je dne 6. t. m. v Maribor, od koder se je podal v spremstvu ces. kr. namestniškega svetovalca grofa Attemisa, g. okrajnega načelnika dr. Schmidera in poslancev gg. Pfrimera in Robiča v tiste občine Slovenskih goric, ki so dne 19. maja t. l. vsled toče, povodnji in burje največ trpele. Med najbolj oškodovane posestnike v občinah Jarešina, Vučji dol, št. Jakob, Cirknica in Pesnica razdelil je g. namestnik začasno 10 tisoč kron. Ob-

ljubil je ob tej priliki tudi reguliranje Pesnice, popustek pri zemljiščnem davku ter nadaljno denarno pomoč. — Mi voščimo ubogim kmetom prav zdatne in hitre pomoči, katere so v resnici celo potrebni.

Eden za drugim. Leskovsko konzumno društvo prišlo je v naprednjaške roke, ker je kupil vso šaro s poslopji vred gospod Franc Schosteritsch, trgovec v št. Vidu. Tedaj: „Schluss mit Jubel.“

Otrok v gnojnici utionil je v Račah pri posestniku Štefan Babič-u hiš. šte. 63. Ko je mati šla večerjo kuhat, prilezlo je leto staro revče do gnojne mlake ter v tej utionilo. Stariši, pazite na otroke, kajti nesreča ima dolge roke.

Pohorske roparje so baje pretečeni teden ujeli v neki viničariji v občini Pohorje. Viničar Štefan Kukec, bivši žandar, ki pa je zaradi kraje moral to službo zapustiti, je bil njihov pajdaš in vohun. Njegovi otroci so v šoli povedali, da pridejo na njihov dom po noči večkrat možje, ki prinesejo raznovrstnega blaga. Ta otročja izjava pripeljala je orožnike na sled tej ničvredni tolpi.

Iz št. Ilja pri Gradiču se nam poroča, da je tamkaj razsajala dne 22. maja zvečer ob poluosmuri huda toča, ki je oklestila vso občino Laze ter uničila vse poljske pridelke. Vsipavala se je skozi 20 minut in sicer tako gosta, da je še drugega dne bilo videti na cele kupe ležati, ko je ob poludveh popoldne zopet prihrula ter pokončala še to, kar je prejšnjega dne ostalo. Ves kmetov up je uničen; vinarji so okleščeni in žito se bode moralo za krmo pokositi. Kmetje imajo upanje do poslancev, da jim nujno in zdatno pomoč priskrbijo, ozirajo pa se tudi na milosrdne dobrotnike, ki bi z milodari olajšali revno stanje obupanih nesrečnežev v št. Ilju.

Vobče znani dr. Brumen, ki je bil svoječasno zaradi razžalitvije oblasti od ces. kr. okrajnega sodišča v Ptuj v 14 dni zaporu obsojen, je s svojim vsklicom proti tej razsodbi dne 26. maja pri ces. kr. okrožnem sodišču v Mariboru zopet „prav sijajno“ pogorel, kajti zadnje sodišče je pervosodno obsodbo v celej njegovej vsebini potrdilo ter ima dr. Brumen povrh še vse stroške druge inštanice plačati.

Imenovani dohtar je pravi vzor kmečkega prijatelja v podobi spodnještajerskega pervaka ali narodnega pervoboritelja. Marsikateri kmet je že bridko obžaloval, da se je po nasvetih tega „künštnege gospoda“ ravnal, ki še sam ne ve, kar postava pripušča in kar prepoveduje. Sploh je ta „ljubeznjivi dohtar“ mož, ki nikakor ne more mirovati in ki navidezno le za to skrbi, da ima svet o njem kaj govoriti; ali dobro ali slabo, to mu je vse edno, njegovo geslo je:

„Wir prostir'n und rekurir'n

Und hören nicht auf vom Disputir'n“.

Od sv. Antona na Pohorju došla nam je pritožba, da jemlje eden ondotnih cerkvenih ključarjev na pošti v Vuhredu „Štajerca“, akoravno list ni na njega naslovljen. Svetujemo dotičnemu možaku, da tako ravnanje za prihodnje opusti, sicer bi bili primorani, to zadevo ces. kr. sodniji naznaniti, ki bi ga temeljito

podučila, do česar ima pravico eden ali drugi državljan in če je tudi prav „cekmošter“.

Iz Žič. Dragi nam „Štajerc“! Že večkrat si n poročal, da se nekateri umazani listeki na vso vsiljujejo ljudem, akoravno jih ne mara vsak in tega tudi ne plača naročnine. Tudi semkaj prihi ničvredni časnik „Naš Dom“ po domače „Fihpost“ nekatere hiše in celo v dveh izvodih. To je ogromna nesramnost! Vprašali bi istega, kateri plača n nino na tihem, kaj neki hoče z to sitnostjo. Naj te vinarje spravi raje v svoj žep, ali pa razdeli isto svoto med ubožce, kar bode gotovo več hasni. Za tokrat pa smo poslali sleparski časnik „retor“ in upamo, da nas ne nadleguje več.

Koroške novice.

Iz Kotmarevesi. Prostovoljna požarna brambota Kotmarivesi imela je nedavno svoje glavno zborovanje in si je volila pri tej priliki nove odbornike, in so bili izvoljeni sledeči gospodje: F. Harrich, telj, stotnikom in Peter Schaschl njegovim mestnikom; Jožef Waste vodnikom moštva plešce in Matija Bai njegovim namestnikom; Jožef Stangel vodnikom brizgalničarjev in Boštjan Waste njegovim namestnikom; Vincenc Krufitsch vodnikom branilcev in Peter Jakopits njegovim namestnikom. Društvo vrlo prospeva ter je že sezidalo lepo novo poslopje za shrambo svojega gasilnega orodja.

Od Device Marije na Zili. Od 1. junija naprej so se upeljale pri Raiffeisenovi hranilnici poslovne ure in sicer so kot take določene: Vsako prvo in tretjo nedeljo od 1—3 ure popoldne pri Peterwirtu v Dobrem polju.

Toča in burja razsajala je dne 21. maja ob št. Peter-Edling pri Špitalu ter uničila skoraj vse poljske pridelke. Oklestila in polomila je tudi sadna drevje tako, da ni pričakovati nobenega sadja. Istega dne na zvečer klestila je v okolici Otmar kjer je padala kot orehi debela. Lepa freudenberška okolica spremenjena je v puščavo. — Na ravnanje dan oglasila se je tudi v Radentheinu ter ondotni kmetom uničila up in nado na lepo žetev in pridelek obilnega sadja. — Povsodi je toča spremljala strašanska burja, kakoršne prebivalci prizadevajo, da jih okolice že zdavnej ne pomnijo.

Prepovedana igra. Nek 23-letni kmečki sin Verstavesi blizu Žihpolja prejel je nedavno od svojega očeta svoto denarja — pravi se, da 2 tisoč kron — s katerim bi imel živine nakupiti. Zablodil je re v društvo zvitihi ptičkov, ki so ga v prepovedani igri za ves denar oskubili. Obupan fant se je podal domu ter se obesil v domačem škednju, kjer ga je prestrašena mati drugo jutro mrtvega našla.

Bolezni pri domačih živalih na Koroškem razširjene so za sledeče okraje, oziroma okoliše: V hručasti spuščaji na spolovilih pri konjih okraju št. Vid, občina št. Vid, v okraju Velikokrajci občina Škocjan; — pasja steklina v okraju